

Lovforslag nr. L 19. Fremsat den 7. oktober 1992 af skatteministeren (Fogh Rasmussen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

(Ophævelse af adgang til delvis pensionsoverførsel)

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 569 af 24. juni 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 41, stk. 1, ændres »Overførsel fra en ordning« til: »Overførsel af en hel ordning«.

2. I § 41 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Deloverførsel af beløb til forsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet, behandles ikke som ud- eller indbetaling.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1 har virkning for overførsel, der finder sted den 7. oktober 1992 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med lovforslaget er at modvirke en metode til at undgå realrenteafgift af afkast, der efter realrenteafgiftsloven er afgiftspligtigt.

Dette kan efter gældende regler ske ved deloverførsel mellem en pensionsordning oprettet før 1983 og en senere oprettet pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Efter pensionsbeskatningslovens § 41 behandles overførsel fra en pensionsordning til en anden bestående eller nyoprettet pensionsordning ikke som en skatte- eller afgiftspligtig udbetaling. Efter bestemmelsens ordlyd omfatter den ikke kun overførsel af hele ordningen, men også deloverførsel af beløb fra en ordning til en anden.

Efter overgangsreglen i realrenteafgiftslovens § 8 nedsættes realrenteafgiften vedrørende afkast af pensionsopsparing foretaget før den 1. januar 1983. Afgiftsgrundlaget nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og formuen ved udløbet af afgiftsåret.

Med henblik på at beskytte overgangsfradraget helt eller delvist, kan opsparing efter 1982 placeres på tre forskellige måder.

For det første kan pensionsopspareren efter 1982 oprette en helt ny ordning, hvortil indbetalingerne foretages. Oprettelse af en ny pensionsordning er dog ofte begrundet i andre forhold end en beskyttelse af overgangsfradraget. Lovforslaget berører ikke adgangen til at oprette nye pensionsordninger.

For det andet kan opsparing efter 1982 i en ordning oprettet før 1983 løbende efter pensionsbeskatningslovens § 41 overføres til en ordning i et andet pensionsinstitut. Formålet er, at formuen på ordningen oprettet før 1983 i det første pensionsinstitut ved udgangen af det aktuelle afgiftsår skal svare til formuen ved udgangen af 1982. Der bliver ingen realrenteafgift af afkastet af den gamle ordning. Det skyldes, at formuen nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og udgangen af afgiftsåret, dvs. med 100 pct.

For det tredje gør den ubegrænsede adgang til at foretage deloverførsler efter pensionsbeskatningslo-

vens § 41 det muligt for opsparere med pensionsordninger oprettet før 1983 fuldstændig at undgå realrenteafgift af såvel gammel som ny opsparing. Dette kan ske ved, at pensionsopsparing fra en pensionsordning oprettet efter 1982 kort efter afgiftsårets start overføres til den gamle pensionsopsparing oprettet før den 1. januar 1983. Kort tid inden afgiftsårets udløb tilbageføres så stort et beløb, at der på den gamle pensionsordning kun resterer et beløb svarende til formuen ved udgangen af 1982. Stort set hele afkastet er således optjent i den gamle pensionsordning. Der skal dog ikke svares realrenteafgift af afkastet, da formuen som nævnt nedsættes efter forholdet mellem formuen ved udgangen af 1982 og udgangen af det aktuelle afgiftsår.

I den nye ordning optjenes realrenteafgiftspligtigt afkast i en kort periode efter overførslen indtil det efterfølgende afgiftsår er påbegyndt. Herefter føres hele formuen i den ny pensionsordning tilbage til den gamle pensionsordning, således at transaktionen gentages. På denne måde opnås, at der stort set ikke skal svares realrenteafgift af nogen del af den samlede pensionsopsparing, uanset hvornår den er foretaget.

Lovforslaget har til formål at forhindre afgiftstænkning efter de to sidstnævnte metoder.

Det foreslås at ophæve adgangen til at foretage delvis overførsel fra en pensionsordning til en anden pensionsordning uden skat eller afgift af det overførte beløb. Det er adgangen til at foretage deloverførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, der giver mulighed for at beskytte overgangsfradraget efter de nævnte metoder. Efter lovforslaget vil der ikke længere kunne foretages skattefrie deloverførsler efter § 41 i pensionsbeskatningsloven.

Lovforslaget indeholder ingen ændring med hensyn til overførsel af hele pensionsordningen. Herved er hensynet til mobiliteten på pensionsmarkedet fortsat tilgodeset. Uanset de foreslåede regler vil pensionsopsparere således fortsat kunne oprette enten helt nye ordninger i andre pensionsinstitutter eller flytte hele ordningen fra et pensionsinstitut til et andet pensionsinstitut uden skattemæssige konse-

kvenser efter pensionsbeskatningsloven.

Med de foreslåede regler er der tilstræbt at skabe samme vilkår for overførsel for pensionsopparere i pengeinstitutter og forsikringsselskaber.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på forsikringsselskabernes mulighed for opdeling i to selskaber for at beskytte overgangsfradraget for forsikringer oprettet før 1983 mest muligt. På samme måde kan en pensionsopparer fortsat oprette en helt ny ordning i et andet pengeinstitut med henblik på at beskytte overgangsfradraget i den gamle ordning fra før 1983. Der kan derimod ikke ske skattefri deloverførsel af opsparing fra en pensionsordning fra før 1983 til en ny ordning.

Provenumæssige konsekvenser

Der foreligger ikke opgørelser over, i hvilket omfang de omtalte transaktioner rent faktisk har fundet sted, men det må antages, at det kun er i beskedent omfang.

Forslaget forhindrer imidlertid et utilsigtet provenutab, der ville være fremkommet, såfremt metoderne var blevet mere udbredt. Det er ikke muligt at skønne over størrelsen af det potentielle provenu, da der ikke foreligger holdepunkter for et skøn over, hvor mange der i givet fald ville have anvendt metoderne.

Det kan oplyses, at det samlede realrenteafgifts-provenu fra kapitalpensionsordninger i pengeinstitutter oprettet såvel før som efter 1. januar 1983 udgjorde knap 1 mia. kr. i 1991.

Administrative konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at medføre nævnevær-

dige administrative konsekvenser for de statslige told- og skattemyndigheder.

Spaltehenvisninger

Lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., er senest ændret ved lov nr. 569 af 24. juni 1992, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 6538, 7069, 10495, 11063, 11073; tillæg A, 5197; tillæg B, 2509; tillæg C, 1491.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

I pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, foreslås fastsat, at adgangen til skattefri overførsel kun gælder for overførsel af hele ordningen. Efter forslaget vil deloverførsler herefter udløse skatte- eller afgifts-pligt af det udbetalte beløb.

Adgangen til at overføre beløb til en supplerende forsikringsdækning som en deloverførsel uden skattemæssige konsekvenser opretholdes efter det foreslåede § 41, stk. 3, såfremt der er tale om rene risikoforsikringer. Der kan f.eks. være tale om gruppelevs-præmier tilknyttet en kapitalpension eller en rateforsikring tegnet som ren risikoforsikring i forbindelse med en ratepension.

Til § 2

Det foreslås, at de foreslåede regler om ophævelse af adgangen til deloverførsler af pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 41 får virkning for deloverførsler, der foretages den 7. oktober 1992 eller senere.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, som senest ændret ved § 1 i lov nr. 569 af 24. juni 1992, foretages følgende ændringer:

1. I § 41, stk. 1, ændres »Overførsel fra en ordning« til: »Overførsel af en hel ordning«.

2. I § 41 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Deloverførsel af beløb til forsikringer, der alene kommer til udbetaling i tilfælde af den forsikredes død eller invaliditet, behandles ikke som ud- eller indbetaling.«.

§ 41. Overførsel fra en ordning til en anden bestående eller nyoprettet ordning for samme person behandles ikke som ud- eller indbetaling, hvis overførslen sker:

1. mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger,
2. fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed til en pensionsordning med løbende udbetalinger,

3. fra en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed til en anden rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden, medmindre overførslen sker efter det tidspunkt, der i nogen af ordningerne er aftalt som tidspunktet for første udbetaling, jf. § 30, stk. 1, 2. pkt.,

4. fra en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed til en pensionsordning med løbende udbetalinger,

5. fra en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed til en anden kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, som er oprettet efter lovens ikrafttræden,

6. fra en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed, såfremt overførsel finder sted inden det fyldte 55. år.

Stk. 2. Det samme gælder overførsel af en indeksordning fra et forsikringselskab til et andet eller fra et pengeinstitut m.v. til et andet, i det omfang sådan overførsel kan ske efter de regler, som finansministeren har fastsat herom.